EPÄUSKO EI ESTÄ JUMALAA

(Unbelief Does Not Hinder God)
62-0128 · Phoenix, Arizona, USA, 28. 1. 1962

1 Jumala teitä siunatkoon. Tiedättekö, Sanassa on kirjoitettuna: ”Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: 'Menkäämme Herran huoneeseen.'” Aamen…?…Näettekö? Onpa ihana paikka, ihana ilmapiiri, ihana paimen ja tämä kuoro, on todella aivan ihana seurakunta. En näe, että tänä aamuna täältä puuttuisi mitään, mitä me tarvitsemme. Minä arvostan todella tuota laulua: ”Jumala riittää.” Eikö se olekin kaunis! Se laulettiin niin hienosti ja pyhitetyin äänin, ja niin sitä pitää. Pidän sellaisesta, mikä on aitoa, jossa ei ole (tiedättehän) mitään teennäistä. Ei teidän…Pidän kunnon laulamisesta, mutta en-en siedä ylitreenattua ääntä, siis tiedättehän, minä…Pidätetään hengitystä niin, että naama on sinisenä ja…siis, tai jotain kurlausta tai liverrystä tai jotain, ja…ei–ei se ole mitään laulamista. Minä pidän tällaisesta laulamisesta: aidosta, joka tulee sydämestä. Vanhasta kunnon helluntailaislaulusta.

2 Veli Fred Sothmann, oletko täällä jossakin? (hän on yksi minun johtokuntani jäsenistä) Katsohan tätä paikkaa. Tällaiseksi minä haluaisin meidän rukoushuoneemme kotipuolessa rakennettavan. Kaikki nämä pyhäkoulun huoneet ja nuo jutut tuolla takana. Pidän siitä, että–että…Se nousi vähän aikaa sitten, panin merkille. Meillä on meneillään uuden seurakuntatalon rakentaminen, ja minä–minä pidän tästä. Pidän noista penkeistä ja matoista, miten ne on laitettu. Hienoja. Enkä sano tätä pelkästä kohteliaisuudesta…puhun todellakin totta. Mi–minä pidän tästä. Todella pidän.

3 Luulisin, että minun pitäisi olla tässä ensiksi. Olen suunnilleen 10 päivää myöhässä. Tyypillistä minulle: yleensä myöhässä. Mutta on kaksi asiaa, jotka olen oppinut tänä aamuna, että tämä on yksi Jumalan seurakunnista Clevelandissa, Tennesseessä. Nuo ihmiset ovat olleet siunaus minulle kaikkialla maailmassa. Muista yhden tapaamisen, silloin, kun me tutustuimme. Täällä jokin vuosi sitten, Veli Gordon Lindsay, joka kuuluu Assemblies of Godiin [helluntaiseurakunta], hän lähetti minut Chattanoogaan. Ja hän sanoi, että siellä pidettäisiin kokous ja heillä oli siellä iso auditorio. Niinpä lähetin veli Baxterin, joka tuolloin puhui puolesta-

ni, Chattanoogaan. Ja hän kutsui minut takaisin. Hän sanoi: "Veli Branham, meillä on auditorio, jossa on paikat 5600 ihmiselle. Yksi seurakunta sponsoroi meitä ja se on pikkuinen kivijalkaseurakunta–jossain pohjakerroksessa, ehkä noin 56-jäseninen." Hän sanoi: "Hieno juttu," mutta hän sanoi: "siinä se koko sponsorointi on."

4 Ja minä sanoin: "Minä tulen sinne huomenna," ja lensin sinne. Ja seuraavana aamuna minulla oli kunnia puhua yhdessä suuressa Lee Collegessa. Se on yksi suurista collegeista siellä, ja, voi, miten hieno oppilaskunta siellä oli. Ja seuraavana iltana, kun ihmisiä tuli sisälle, heitä käännytettiin takaisin kadulle. Heille ei edes ollut tilaa istua mihinkään. He tulivat todellakin, että minä pelastaisin heidät silloin. Ja tuo auditorio, vain yhden pikkuruisen seurakunnan sponsoroima, ja kaikki ihmiset kokoontuivat ja meillä oli aivan todella upeaa. Ja se oli minun ensimmäinen suora kosketukseni Church of Godin johtoryhmään. Minä sitten pidän tuosta nimestä: Church of God [Jumalan seurakunta] Minä niin pidän tuosta nimestä ja arvostan noita ihmisiä tosi kovasti.

Tiedättehän, luulisin, veli David Littlefield. Hän on oikea sydänystäväni. Hän käy alinomaa minun kotonani. Me kyläilemme siellä toistemme luona. Ja hän rakensi juuri uuden rukoushuoneen ja minulla oli hiljattain kunnia vihkiä se Herralle.

5 Ja meille on ilo olla täällä tänään tässä hienossa palvonnan ilmapiirissä. Arvostan kovasti näiden seurakuntien huolenpitoa siitä asti, kun olemme olleet kaupungissa, ja kaikkialla Maricopassa on ollut todella ihana olla yhdessä. Minä sanoin, tässä eräänä päivänä, että minusta sana Phoenix [Feenix-lintu–suom.] tarkoittaa jotakin, joka nousi tyhjästä. Siis, voi olla väärä sana, mutta minusta se on jotakin sinne päin, että tämä kaupunki rakennettiin tästä erämaasta tässä, aivan keskelle erämaata. Niinpä se nousi kaaoksesta.

Joitakin vuosia sitten, kun tulin kaupunkiin, noin 10 tai 15 vuotta sitten, niin seurakunnat vähän niin kuin taistelivat keskenään. Silloin tuskin sai…Ihmiset sanoivat: "Siis, jos tämä järjestö tekee yhteistyötä, me jäämme pois." Näettekö? Niinpä…Mutta nyt huomaan, että on toinen Feenix on noussut ylös. Todella veljellistä yhteenkuuluvuutta veljien kesken ja kaikkien seurakuntien kesken. Olen todennut, että paikoissa, ilta illan jälkeen, miten…

6 Siis, rakkaalla veljellämme on nyt vähän rankkaa olla täällä, koska tämä pidetään sunnuntai-aamuna. Ja–ja minä…Olemme aina sanoneet, et-

tä jokaisen pitää olla virkapaikallaan sunnuntai-aamuisin. Minusta, aina, kun teillä on jumalanpalvelus, teidän oman seurakuntanne pitäisi olla teidän…Se on teidän–se on teidän tähystyspaikkanne. Siinä paikassa teidän pitäisi pysyä. Ja olen aina ajatellut niin. Minun kampanjoissani; olen yleensä lopettanut ne sunnuntai-iltapäivällä niin, että…sunnuntaina on iltapäiväkokous niin, ettei se häiritsisi sunnuntain jumalanpalveluksia. Ja sitten olen lähettänyt kaikki eri puolilta maata olevat valtuutetut eri seurakuntiin tekemään yhteistyötä. Se on yhteenkuuluvuutta. Siitä minä pidän kovasti.

7 Ja nyt, tänään, olemisesta täällä ja nautin tästä yhdessäolosta juuri ennen oman osuuteni päättämistä, sikäli, kun minä tiedän, on Täyden Evankeliumin Liikemiesten kokous…Ja me toivomme, uskossa, että Jumala kohtaa meidät tänä iltapäivänä siellä ja auttaa meitä tuomaan jotain, joka olisi hyödyksi, koska me istumme ihmisten keskellä, jotka ovat episkopaaleja, katolisia, luterilaisia ja muita. Ja me luotamme siihen, että Jumala kenties liikkuu alas–jollain tavalla, joka tuo monia sisälle.

8 Haluaisin sanoa tämän juuri nyt. Koskaan en ole tuntenut viihtyväni elämässäni niin, kuin nyt seisoessani täällä, niin.

Oletteko huomanneet, että Täyden Evankeliumin Liikemiesten kokouksissa että miehet, veljet, tuovat–tuovat ihmisiä sisään, ilmeisesti, niin kuin ekumeeninen maailma, episkopaalit, presbyteerit? Näettekö nälän? Ja Church of Christ [Kristuksen kirkko], sadat heistä kokoontuivat etsiäkseen Pyhän Hengen kastetta, ne juuri, jotka taistelivat minua vastaan kaikkialla tässä maassa jumalallisesta parantamisesta, ja teitä vastaan veljet. Ja nyt te näette…Uskon silti, että sen jälkeen, kun he ovat alkaneet nähdä meidän yhteenkuuluvuutemme, yhteisymmärryksemme ja Jumalan keskuudessamme, he eivät voi sanoa mitään sitä vastaan, koska se vain tapahtuu. Siinä se. Ja minusta se on ihmeellistä.

9 Mutta, nyt elävän Jumalan seurakuntaan, [kuuluvat] kaikki ne, jotka ovat Kristuksessa, minä haluaisin todeta. Ymmärrättekö mikä hetki on? Eri seurakunnissa on niin monia ihmisiä, jotka eivät ole kyllin hengellisiä, että pystyisivät havaitsemaan sen. Näettekö? He eivät tajua sitä. He haluavat nauraa ja kiittää Jumalaa ja huutaa Herran ilosta. Onhan se hienoa. Mutta keskittyisivät ja ottaisivat selvää, mistä se tulee (näettekö?), keskittyisivät ja tajuaisivat, mitä se merkitsee…Jumalassa kaikki on pantu kohdalleen. Hän on aina oikeassa ajassa.

10 Kerran, minä saarnasin aiheesta yhdestoista käsky, tai ”unohtuneet 'autuudet'” se oli. Matteuksen 11. luvussa, 6. jakeessa sanotaan, että Johannes lähetti opetuslapsensa ottamaan selvää–kysymään Jeesukselta, oliko Hän Messias vai ei. Eikä Jeesus todellakaan antanut Johannekselle mitään kirjaa, miten käyttäytyä vankilassa tai–tai niin edelleen. Hän vain sanoi: ”Odota kunnes palveluksesi on ohi ja tee päätös sitten.” Näettekö?

11 Ja asioita vain tapahtui, ja ihmiset menivät takaisin kukkulan poikki, niin kuin tekivät, ja Hän alkoi sanoa: ”Ketä te menitte katsomaan? Mitä te menitte katsomaan? Miestä, hienoihin vaatteisiin puettunako?” Sanoi: ”sellaiset ovat kuninkaiden palatseissa. Menittekö katsomaan profeettaa?” Hän sanoi: ” enemmän kuin profeetta,” ja alkoi ylistää Johannesta sen jälkeen, kun Johannes oli sanonut Hänestä halpamaisinta, mitä voi…Melkein pahinta, mitä hän olisi voinut Jeesuksesta sanoa oli tuo kysymys, sen jälkeen, kun oli esitellyt Hänet. Ja sitten Jeesus käänsi asian aivan toisinpäin, ja tiesi, että Johannes oli Elian henki…He molemmat jatkoivat eteenpäin täräytellen asioita niin kovaa kuin pystyivät–ja satuttaen ja antoivat lastujen lentää minne halusivat.

12 Ja sitten, huomasitteko te? Heti, kun Elian virka Iisebelin kanssa, ja kaikkien niiden ihmisten, jotka yrittivät elää hänen mallinsa mukaan ja kaikkea…Kuinka hänen on pitänyt puskea ja täräytellä Evankeliumia silloin, ja viimein kun Jumala todisti että hän–oli Jumala, Jumala tuli alas ja vahvisti, että Hän oli Jumala, ja sitten hän sai hermoromahduksen. Hän lähti pois ja istui katajapensaan alla ja halusi kuolla ja–ja rukoili Jumalaa ottamaan hänen elämänsä pois. Neljäkymmentä päivää ja yötä hän oli siellä erämaassa ja vaelteli ympäriinsä ja Jumala löysi hänet täysin luovuttaneena jostain, jonkin luolan perältä.

13 Huomasitteko, että Johannes tuli samalla tavalla? Huomasitteko, miten hän tuli? Aivan samalla tavalla, haavoittaen ja ruoskien ja–ja hän sanoi: ”sinun ei ole lupa pitää veljesi vaimoa” niin, että lopulta sen takia hänen päänsä pantiin poikki. Ja kun hänet heitettiin vankilaan, heti, kun hän oli todistanut Jumalasta ja esitellyt, ja sanonut: ”Tämä on Messias”…uskon sen…Pembers, ”Varhaisissa ajoissa,” tai joku suurista kirjailijoista sanoi, että Johannes…Kaikki profeetat ovat kotkia, tietenkin. Heidän on noustava korkealle nähdäkseen kauas. Ja hän sanoi, että hänen kotkansilmänsä sumentui siinä vankilassa. Mutta, mitä se oli, oli sitä, että hän oli tarkalleen Elian tyyppiä. Näettekö? Hänellä piti olla tuo

hereille ravisteleva asenne.

14 Silloin me näemme tämän päivän. Panitteko merkille, että näiden vuosien varrella, kun me olemme taistelleet tämän palvelustehtävän puolesta, tämän Pyhän Hengen kasteen puolesta, tämän helluntaisiunauksen ja juttujen, on surullista todeta seurakunnassamme ja nähdä monien–monien lähtevän pois. Mutta silti sen keskellä, me katselemme tänne ja me saamme silmämme…Ajatelkaapa ekumeenista maailmaa, joka on tulossa mukaan, presbyteerit ja luterilaiset. Mutta kääntäkääpä se nyt toisinpäin, mikäli teillä on hengellistä arvostelukykyä, ja katsokaa tätä aikaa. Se osoittaa, että me olemme tässä. Juuri se hetki, kun nukkuva neitsyt tulee hakemaan öljyä ja lähti ostamaan sitä, ja silloin Sulhanen tuli. Näettekö, näettekö?

15 Kun te näette metodistien ja baptistien ja presbyteerien ja niin edelleen, etsivän Pyhää Henkeä, olkaa tarkkana. Se on se hetki. Kun nukkuva neitsyt tulee ja ihmiset sanovat: "Antakaa meille teidän öljyänne…"

Heille sanottiin: "Siis, teidän pitää hankkia sitä samalla tavalla kuin mekin saimme sitä." Ja kun, ihmiset lähtivät hakemaan sitä, se olikin hetki, jolloin Sulhanen tuli ja morsian otettiin sisään ja heidät jätettiin ulos, missä olisi itku ja hammastenkiristys. Mahtaakohan minun helluntailaiskansallani olla silmät auki sellaiselle, että ymmärtäisivät, että me olemme aivan Hänen tulonsa partaalla; milloin tahansa. Mitään muuta ei ole jäljellä.

16 Me kävimme kotona juuri läpi seitsemän seurakuntajaksoa ja kaikki nämä asiat, ja näin jokaisen ajanjakson Pyhän Hengen innoituksessa, ja kuinka ne jakautuivat ja aina tänne Laodikean seurakuntajaksoon asti, ja näin kuinka Kristus oli pantu ulos omasta seurakunnastaan ja Hän seisoi ovella kolkuttamassa ja pyrkimässä takaisin omaan seurakuntaansa. Näin tarkasti sanoman ja miten juttu jatkuisi tuona aikana, ja miten nukkuva neitsyt tulisi toimimaan ja kaikkia näitä asioita. Ja näin kaiken aivan valmiina, juuri nyt, aivan…Ylöstempaus voi tulla minä hetkenä hyvänsä. Näin on. Olen niin iloinen. "…kaikille, jotka rakastavat Hänen ilmestymistään."

17 Joku sanoi yhtenä päivänä, sanoi: "Veli Branham, sinä pelottelet ihmisiä."

Minä: "Mitä tarkoitat?"

Hän: "Siis, kun sanot, että Jeesus voi tulla milloin vain."

Sanoin: ”Oletko sinä kristitty?”

”Kyllä, mutta voi, on niin paljon, mitä pitää vielä tehdä.”

Minä sanoin: ”Hetkinen vain.” Sanoin: ”Suurin juttu, mikä voi tapahtua, joka sykähdyttää enemmän kuin mikään, on tietää, että Jeesus Kristus ilmestyy.” Näin on. No mutta, tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen. Ikä putoaa pois. Minä–minä…No, me–meidät tehdään Jumalan Pojan kaltaisiksi, ja me näemme Hänet sellaisena kuin Hän on, ja läpi…Ei tule olemaan yhtään ajanjaksoa. Ja iäisyys, no, mitä…Voi, sellaisessa ihmisessä, joka ei rakasta Hänen tulemustaan, on jotain henkisesti vialla. Se tarkoittaa, jos sinä olet aivan…Jos sinun sielusi on oikeassa tilassa. Se on kaipuuta.

18 Voitteko kuvitella miestä, joka on vuosia erossa vaimostaan, ihanasta, suloisesta vaimostaan. Vaimo tietää, että hän voi ilmestyä minä hetkenä hyvänsä ja hän tulee näkemään miehen. Ja, voi…No mutta, vaimon kaikki toiveet on ladattu siihen, että hän tulee näkemään miehen pian, ymmärrättekö, ja vain odottaa hänen ilmestyvän hetkellä, millä hyvänsä.

Tai tyttö, ja hänen poikaystävänsä on ollut poissa. He ovat suunnitelleet naimisiinmenoa. Ja heti, kun poika saapuu, he menevät naimisiin. Oi että! Miten tyttö onkaan valmistautunut. Voi, ja…että…No, mikään muu maailmassa ei merkitse tytölle mitään, kuin vain tuon pojan ilmestyminen. Siinä kaikki. Siis, juuri sellainen seurakunnan pitäisi olla. Kyllä. Meidän tulisi todella rakastaa Hänen ilmestymistään. Eikö?

Paavali sanoi: ”Minulle on talletettuna kruunu, jonka Herra, vanhurskas tuomari antaa minulle tuona päivänä”–ei vain hänelle, vaan kaikille niille, jotka rakastavat Hänen ilmestymistään. Tästä minä pidän kovasti.

19 Siis, kuunnelkaapa. Minä…Minä pääsen niin hitaasti alkuun ja sitten vaikea pysäyttää ja minä…Olen niin iloinen siitä, että te kaikki uskotte armoon, ja te–te jaatte taakan kanssani. Me emme käytä kuin vain lyhyen ajan ja–täällä seurakunnan kanssa. Ja minä–minä toivon, että jos tässä ei olisi tarkoitus puhua teille, ja pitää lupaukseni, minä haluaisin vain kuunnella tämän pienen kuoron laulamista lopun aikaa, ja–ja–seurakunnan todistuksia Jumalan kunniasta ja mitä teidän keskuudessanne on tapahtunut. Voi, se olisi oikein erinomaista. Minä vain asettuisin vain tuonne vain kokemaan sitä.

Tiedättehän, me saarnaajat, usein, erityisesti evankelistat, me menemme aina seurakuntaan ja meidän pitää vain saarnata, saarnata ja saar-

nata. Me emme koskaan saa istua alas ja lämmitellä seurakunnan takkatulen äärellä. Tiedättehän, vain rakennamme…Tehän tiedätte, ja…

20 Niin kuin väitetään, että helluntai, nyt, on jotakin–monet ihmiset sanovat, että se on jotakin, joka joskus oli. Ja vuosia, vuosia sitten, kaksituhatta vuotta sitten oli helluntai, ja Pyhä Henki lankesi ihmisten päälle ja–ja ihmiset tekivät suuria asioita. Siis, nyt, te ette voi lämmitellä maalatun takkatulen ääressä. Ei. Te jäätyisitte kuoliaaksi. Näettekö? Se on vain jotakin maalattua. Se on jotakin, mikä vain oli. Ja jos Jumala, joka oli heidän kanssaan silloin, ei ole sama tänään, silloin…

Aivan kuin ruokkisitte kanarialintuanne vitamiineilla saadaksenne sille vahvat siivet ja hyvät luut ja paljon sulkia ja pitäisitte sen häkissä. Ei siitä kovin paljon hyötyä olisi, että saisimme sille hyvät siipisulat, jos te ette antaisi sen vähän lentää. Niin, minusta sillä tavalla meidän pitäisi todella päätyä sellaiseen tilaan, että annamme Pyhän Hengen tulla tekemään työtä keskellemme ja tekemään meille jotakin.

21 Nyt, me luemme hetkisen, Sanaa, ja puhumme teille muutaman hetken. Ja sitten suunnilleen kahdelta…Minun on lähdettävä kotiin päivälliselle ja tulla takaisin. Kahdelta minun pitää olla Liikemiesten kokouksessa puhumassa, iltapäivällä.

22 Siis, jos painaisimme päämme hetkeksi ennen kuin rukoilemme. Olisiko, tänä pyhänä hetkenä, sydämellämme jokin taakka, jonka haluaisimme Jumalan tietävän, ja te haluaisitte tulla muistetuksi rukouksessa. Nostaisitteko vain kätenne. Herra teitä siunatkoon.

Kaikkivaltias ja kaikkivoipa Jumala, Ääretön, joka oli ennen kuin maailma oli, yhtä atomia tai molekyyliäkään oli. Hän oli iankaikkisuudessa, tuo suuri Minä Olen. Miten me kiitämmekään Sinua tänään siitä, että Sinä olet valmistanut meille tien, jota tulla Sinun luoksesi, ja–ja keskustella kanssasi. Niin kuin on sanottu, Sinun rakkaan Poikasi kautta, Herran Jeesuksen, meidän Pelastajamme: "Jos te pyydätte jotakin, minun nimessäni, minä teen sen."

Silloin, me pyydämme Jeesuksen nimessä saada vähän jutella Sinun kanssasi, koska me rakastamme sinua ja me haluamme ilmaista ajatuksemme Sinulle. Me rakastamme Sinua, koska Sinä rakastit meitä ja me emme olisi olleet täällä, ellei se tulisi Sinulta. Sitten, me tulimme sisälle sitä tietä, jonka me saimme täällä. Sitten Jeesus tuli ja lunasti meidät takaisin rakastavalle Isälleen.

23 Ja me pyytäisimme tänä aamuna, että puhdistaisit meidät kaikesta pahasta Hänen pyhittävän verensä valossa, kaikesta, mitä me olemme tehneet, ajatelleet tai sanoneet, joka on ollut vastoin Sinua. Ja Isä, Jumala, me tiedämme, että niitä asioita on monia. Sillä kun suuren, pyhän Jumalan silmissä jopa enkelit näyttävät likaisilta, niin miten on meidän laitamme?

Mutta nyt meillä on ilo päästä enkelien yläpuolelle, koska Jeesus ei kuollut enkelien puolesta. Ja enkelit ovat palvelijoita ja Jeesuksen veren kautta, me olemme poikia ja tyttäriä. Ja me tulemme sinun eteesi sanomaan: ”Kiitos Sinulle, Isä, siitä, mitä sinä olet tehnyt puolestamme, mitä Sinä merkitset meille.”

24 Ja me tiedämme, että kaikkien näiden käsien takana oli jokin suuri toive. Minä rukoilen Sinua, Isä, että Sinä soisit heille, mitä heidän sydämensä haluaa. Me kiitämme Sinua tästä paikasta täällä, tästä seurakunnasta, tästä Herran Jeesuksen ruumiin osasta, kaikesta–sen paimenista, sen diakoneista, johtokunnasta ja kaikista jäsenistä, jotka käyvät täällä. Kaikista ihmisistä, jotka ovat kokoontuneet tämän katon alle tänä aamuna tähän rakennukseen. Minä rukoilen, että Sinä siunaisit heitä oikein runsaasti. Olkoon se rukousten talo. Niin kuin Jeesus sanoi: ”On kirjoitettu: 'Minun Isäni huone pitää kutsuttaman rukoushuoneeksi.'”

Tulkoon täältä sananpalvelijoita kaikkialle maailmaan. Olkoot armon kastepisarat niin todellisia, että mehiläiset, jotka etsivät ruokaa, tulisivat tänne kaikkialta tästä kaupungista löytämään levon sielulleen, ravintoa sielulleen. Suo se Herra.

Nyt me pyytäisimme siunausta näille muutamille sanoille, jotka meidän pitää lukea, Herra, Minä rukoilen, että sinä pyhittäisit ne kylvämään siemeniä ihmisten sydämiin, että niistä kasvaisi suuria puita. Me pyydämme tätä Jumalan kunniaksi, Jeesuksen nimessä. Aamen.

25 Ja Room. 3. luvussa 3. jakeessa lukee nämä sanat:

> *Mutta kuinka? Jos jotkut ovat olleet epäuskoisia, ei kaiketi heidän epäuskonsa ole Jumalan uskollisuutta tyhjäksi tekevä?*

Aion puhua tänä aamuna–vain muutaman hetken aiheesta ”epäusko ei ole Jumalalle este.” Jotkut voivat ajatella, että se on, mutta ei se ole. Jumalalla on ohjelma ja Hänen ohjelmansa…Kuten Johannes sanoi: ”Hän voi herättää näistä kivistä Aabrahamille lapsia.” Näin on. Hänen ohjelmansa vain etenee kaikesta huolimatta.

26 Epäusko on yhtä vanha kuin Eeden. Siellä se syntyi. Juuri Eedenissä. Ja epäusko on sen epäilemistä, mitä Jumala on sanonut. Siis, panitteko merkille, että siinä missä se epäusko syntyi, oli paljon Jumalan Sanaa, sillä saatana sanoi Eevalle…Kun Eeva sanoi: "Jumala on sanonut," eikä saatana sitä kieltänyt, että Jumala oli sanonut niin ja niin, mutta se sanoi: "ei varmastikaan Jumala sellaista tekisi." Näettekö, siinä epäusko syntyi: hitusen poikkeamisesta Jumalan täydellisestä Sanasta. Meidän tulee pitäytyä aivan siinä, riippumatta siitä missä, mitä tai miten…Meidän elämämme pitää täyttää NÄIN SANOO HERRA:n vaatimukset.

27 Ja jos meillä olisi…mikä tahansa ilmestys esitellään meille, joka on vastoin kirjoitettua Sanaa, silloin meidän ei pidä ikinä ottaa sitä vastaan, koska se on juuri sitä, mitä saatana teki Eevalle. Hänellä oli Sana, mutta hän etsi jotakin uutta valoa, ja saatana piti huolen siitä, että Eeva sai sitä. Meidän ei pitäisi lisätä Sanaan mitään tai ottaa Sanasta mitään, vaan aivan antaa sen olla semmoisenaan. Pitäytykää Sanassa, sillä kaikki päinvastainen on epäuskoa.

28 Siis, mehän tiedämme, että tänä viimeisenä aikana, ja odotamme sitä, olemme odottaneet, me veljet ja saarnaajat, jotka ovat–yrittävät elää niin lähellä Jumalaa kuin voimme, koska meillä on pyhä tehtävä vartioida Jumalan laumaa, johon Pyhä Henki on meidät valvojiksi asettanut. Me vahdimme laumaa pitääksemme sen järjestyksessä ja ruokkiaksemme sitä lampaanruualla. Ja lampaat syövät Raamatusta, Jumalan lampaat. Jeesus sanoi: "Ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee", viitaten Sanaan.

29 Ja Paavali sanoi Gal. 1:8, vaikka enkeli taivaasta toisi teille jotakin muuta Evankeliumia, kuin sitä, jota minä jo olen teille antanut, hän olkoon kirottu. Näettekö? Kuinka vankka tuo käsky onkaan, että meidän tulee pitäytyä täysin Sanaan. Älkää siirtykö siitä yhtään. Näettekö? Ja Eeva siirtyi vain hiukkasen. "Ehkäpä, kenties, Jumala katsoo sitä sormiensa läpi."

30 Me kuulemme nykyään niin kovin sitä, että Jumala on hyvä Jumala. Ja tottahan se on. Hän on hyvä Jumala. Kyllä me sen uskomme. Mutta, Hän on myös tuomion Jumala. Jotta Hän voisi olla hyvä, Hänen täytyy tuoda mukanaan tuomio. Pitääkseen Hänen lakinsa on oltava…Laissa on oltava rangaistus tai laki on tehoton. Jos laki sanoo että päin punaista ajaminen on vastoin lakia, jos silloin siitä ei tule lankea rangaistusta, niin laki on täysin kelvoton. Silloin voi ihan hyvin ajaakin tai tehdä mi-

tä lystää, koska lakia ei ole.

Mutta, kun te rikotte Jumala Sanan yli jollakin uskonopilla tai perinnäistavalla, te olette astunut armon ja tuomion välisen rajan yli. Näin asia on. Teidän pitää pitäytyä todella Sanaan–niin sitä pitää–todella pitäytyä Sanaan. "Ei pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto katoa. Maa ja taivas katoavat, mutta minun sanani ei katoa." Niin sen on oltava.

31 Kuinka me voisimmekaan käyttää tunteja palataksemme ja pohjustaaksemme, kuinka se–jos meillä olisi aikaa–kuinka tuo tiede, vuosien saatossa, on yrittänyt pitää pilkkanaan Jumalan ajatuksia, ja on yritetty saada aikaan itselle suuri nimi jotain itseään varten tehtyjä saavutuksia. Mutta samaan aikaan, kun kaivellaan ja yritetään kumota Sanaa, Jumala vain parantaa tahtia ja antaa ihmisten taas löytää jotakin todisteekseen.

Siis, jokin vuosi sitten, kun helluntaiseurakunta syntyi, sanottiin–ihmiset sanoivat: "Pelkkää fanatismia. Tuo ei tule ikinä pysymään pystyssä," eikä tiedetty, että se oli Jumalan veto.

Jumalan oli tehtävä se. Oli sen aika. Sen aikakausi.

32 Kuten sanoin joskus, vähän aikaa sitten yhdessä kokouksessa, ehkä täällä, että Johannes oli aivan varma, että se oli Jeesus…Jopa ennen kuin oli nähnyt Messiaan merkin, tuon kyyhkysen, Jumalan laskeutuvan taivaasta kyyhkysen muodossa. Pyhä Henki tuli taivaasta. Ääni sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani…" Se hänen pitikin nähdä. Isä kertoi hänelle siitä erämaassa. "Se, jonka päälle näet Hengen laskeutuvat…" Mutta, Johannes oli aivan varma.

Häneltä kysyttiin: "Oletko sinä Messias? Olet–etkö–etkö sinä olekin se profeetta, jonka piti tulla? Etkö sinä olekin sitä sun tätä?"

Hän sanoi: "En ole," mutta hän jatkoi: "On yksi, joka seisoo keskellänne nyt." Näettekö, hän tunsi hetken, joka oli niin lähellä, että–tuo Yksi, oli jo ihmisten keskellä, koska hänen piti esitellä Hänet, ja hän tiesi, että Hän oli tullut.

33 Ja, minä uskon, että se on juuri se, minkä elävän Jumalan suuri seurakunta on saanut aikaan näinä viimeisinä aikoina. Saada ihmiset tunnistamaan elävä Jumala seurakunnan keskuudessa. Näettekö? Juuri sitähän varten se on herätetty. Ja tuon seurakunnan on palattava, ei mihinkään uskontunnustukseen, niin kuin tuo Rooman oppi on tai johonkin sellaiseen. Sen on palattava Raamattuun. Palattava Sanaan. Riippumatta siitä, mitä se sanoo–on pysyttävä Sanan tasalla eikä käyttää omia ajatuksia. Pi-

täkää kiinni Sanasta, koska siinä on Jumalan lupaus.

34 Siis, epäusko on vanha juttu, aikojen takaa Eedenistä. Ja ensin se tuli niin ovelasti, melkein totuutena. Siis, jos joku olisi sanonut: "Veli Branham meni tänä aamuna Church of Godiin." Pitää paikkansa. "Hän tapasi pastorin." Kyllä. "Hänellä oli tumma puku ja kravatti." Kyllä. Totta. "Hän istui pastorin oikealla puolella." Pitää paikkansa. "Nousi ylös puhumaan." Kyllä. Ja ehkä kaikki tuo on totta, joka kohta. Sitten ihmiset sanoivat: "Juuri ennen kuin hän tuli ovelle, kun hän pääsi sinne ovelle, hän otti ryypyn pullosta." Nyt, se on jo valetta. Mutta kaikki muu on aivan totta. Näettekö? Tuo muu on niin täysin totta, että tuo pikku juttu häiritsee kokonaisuutta ja tekee siitä valheen.

35 Siis, juuri sillä tavalla perkele toimii. Hän vie meidän kaikenlaisen eteen ja esittelee asian oikein ihanana, ja tulee kyllä mukaan ja on yhtä mieltä useimmista Jumalan sanoista. Mutta hän ei ota vastaan koko Jumalan Sanaa. Ja juuri se meidän pitää tehdä. Hän sanoo: "Kyllä minä uskon, että sellainen kuin uusi syntymä on olemassa. Mutta se mitä se tarkoittaa on 'mielenmuutos'."

Mutta kyse ei ole mielenmuutoksesta. Kyse on uudesta luomuksesta. Ei ole…Seurakunta ei tarvitse kasvojenkohotusta. Seurakunta tarvitsee muuttumista. Sen pitää olla uusi luomus. Ja epäusko työntää sinut tien sivuun. Monet ihmiset sanovat: "Siis, nyt, minä uskon, että…Me, meidän paikassamme, uskomme Pyhään Henkeen, mutta me uskomme, että kun me uskomme, me saamme Pyhän Hengen." Siis, nyt, Näettekö, miten lähellä se on?

Mitäs jos opetuslapset, kuuden päivän jälkeen, Matteus olisi sanonut Andreakselle: "Tiedätkö mitä? Minusta me olemme saaneet sen. Otetaan se uskossa vastaan." Näettekö? Sitä ei koskaan olisi tapahtunut. Näettekö? Ainoa, millä ihmiset olisivat tienneet, millaista olisi, kun se tulisi, heillä oli Kirjoitukset, jotka osoittaisivat, millaista olisi kun se tulee. Näin on.

36 Jooel sanoi: "On tapahtuva," Jooel 2:28, "On tapahtuva viimeisinä aikoina, minä tulen vuodattamaan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne tulevat profetoimaan. Palvelijoitteni ja palvelijattarieni päälle, minä niinä päivinä vuodatan Henkeni. Ja annan näkyä merkkejä taivaissa ja maan päällä," niin edespäin.

Jesaja 28:18 [28:8] sanoo: "Ja viimeisinä aikoina tulee tapahtumaan..." että pöydät tulevat olemaan täynnä oksennusta, ja niin edelleen, hän sa-

noi. Mutta Sana tulisi tulemaan, käsky käskyn päälle, mitta mitan päälle, vähän siellä, vähän täällä, pidä kiinni siitä, mikä hyvää on.[1. Tess. 5:21] Niin, sopertavin huulin ja vieraalla kielellä minä puhun tälle kansalle ja tässä on lepo. Tässä on sapatin pitäminen, johon teidän pitää päästä. Sillä kaikesta tästä huolimatta, ihmiset eivät ymmärrä. Kävelevät tiehensä pudistellen päätänsä ja niin edelleen. Niinpä, te näette, että nuo opetuslapset oli koulutettu Sanaan.

37 Ja me tiedämme, että tänä viimeisenä aikana, mitä vaaditaan tämän–-tämän…Olen…en ole–toivon, etten nyt tee mitään väärää.

Näinä viimeisinä aikoina, se vaatii–vaaditaan oikealla linjalla pysymiseen, on Kirjoitusten mukaisesti koulutettu seurakunta, sillä lihallinen imitaatio tulee lisääntymään. Raamattu sanoo, että kuten Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin tulevat nämä mieleltään turmeltuneet miehetkin – totuutta. Ja Jeesus on totuus. "Sinun Sanasi on totuus," koska, "alussa oli Sana ja Sana oli Jumalan tykönä. Ja Sana tuli lihaksi ja asui keskellämme." Ja Jumalan Sana on voimallisempi kuin kaksiteräinen miekka, joka tunkee luiden lävitse ja on sydämen ajatusten tuomitsija.

Me ymmärrämme, että olemme sellaisessa ajassa, jolloin mikä tahansa voi näyttää ihan todelliselta. Mutta silti, jos asia on Kirjoitusten ulkopuolella, antakaa sen olla, riippumatta siitä, minkälaista tuntemuksia, mitä tuloksia sillä saadaan aikaan, jos juttu ei ole Kirjoitusten mukainen, pysykää erossa siitä. Pitäkää kiinni Sanasta. Jep.

38 "Siis," sanot, "Sehän on…Sinähän saat aikaan ihmisissä epäuskon." Ei. Minä yritän saada ihmiset uskomaan. Usko tulee kuulemisesta. Usko tulee kuulemisesta, uskontunnustuksenko? Tuo voi olla kyllä almanakassa muttei Raamatussa. Näettekö? Jumalan Sanan kuuleminen, se tuo mukanaan uskon. Siis, nyt on vielä suunnilleen 12 minuuttia aikaa…Siis, taas olen liian hidas.

Epäusko ei tuhoa Jumalaa. Se ei tuhoa Hänen suunnitelmaansa. Se ei tuhoa Hänen työtään. Se tuhoaa vain epäuskoisen. Epäusko tuhoaa vain uskottoman.

39 Joku sanoi vähän aikaa sitten: "Pastori," hän sanoi hän kuului tiettyyn organisaatioon, ja hän sanoi: "Me tarjoamme tuhat dollaria käteen sille, joka voi saada", siis juuri ennen minun radiolähetystäni, "voi saada aikaan parantumisen jumalallisen parantamisen kautta. Ja me maksamme sen. Ja hän tiesi minun tulevan hänen jälkeensä Jonesborossa, Arkansasissa. Ja minä aloitin radiolähetykseni.

Ja välittömästi lähetyksen jälkeen, lähdin ja menin kaupungin lääkärille…erään miehen luo, jolla oli syöpä niskassaan…Ja kun minä rukoilin hänen puolestaan se lähti irti hänen niskastaan ja vieri lattialle. Ja lehdet raportoivat siitä.

40 Ja niin minä kysäisin lääkäriltä hänen lääkäriltään, joka oli hänen ystävänsä, ja minä sanoin: "Tohtori…olin puhunut hänen kanssaan monta kertaa. Se tapahtui oli toisessa kokouksessa kun se oli tapahtunut. Sanoin: "Muistatteko sen tapauksen?"

Hän sanoi: "Hyvin."

"Voitteko te saada aikaan jotain, jotain lääketieteellistä, joka saisi sen aikaan?"

Hän vastasi: "Ei herra. En voi."

"Silloin jonkin yliluonnollisen on täytynyt saada se aikaan."

Hän sanoi: "Pitää paikkansa."

Minä sanoin: "Minä maksan teille teidän ajastanne." Halusin korjata talteen nuo tuhat dollaria lähetystyöntekijöille.

Mutta, kun pääsin tuon pastorin työhuoneelle hän ei ollut nähnyt minua koskaan, ja hän sanoi…ja minä sanoin: "Kuulin teidän kuuluttavan antavanne tuhat dollaria sille, joka esittää todisteen jumalallisesta parantamisesta."

"Kyllä."

Minä sanoin: "Minä–te voitte–laatia minulle sen shekin, olkaa hyvä." Minä sanoin: "Tässä on mies. Tässä on hänen lääkärinsä."

Sitten meille selvisi, että nuo tuhat dollaria ovat jossakin Texasissa ja jotakin sen sorttista.

41 Hän sanoi: "Näyttäkääs minulle…Minäpä tuon tänne pikkutytön ja minä teen haavan hänen käteensä. Ja näyttäkää minulle kuinka sinä parannat sen. Sitten minä uskon."

Minä sanoin: "Te tarvitsette kipeästi mielen parantamista." Todella, joku, joka leikkaa lapsen kättä…

Se on tuo sama vanha piru, joka sanoo: "Jos sinä olet Jumalan Poika, no–näytäpä minulle–teepä meille tässä meidän edessämme. Näy–näy––näytähän kun näistä kivistä tulee leipiä." Näettekö? "Jos, sinä olet Jumalan Poika, astuhan alas ristiltä, niin me uskomme sinua."

Hän olisi voinut tehdä sen. Mutta Hän ei ollut kuunnellut riivaajaa. Hän sanoi: "Minä en tee mitään, ennen kuin Isä näyttää minulle." Näette-

kö? Näin se on. "Minä teen sitä, mitä Hän käskee minun tehdä." Niinpä tehän näette, kun näitä vaikutuksia ilmaantuu ja yritetään sanoa yhtä ja toista…Älkää te uskoko sitä. Jumalan Sana…

Se saarnaaja sanoi minulle, sanoi, "Minulle merkitse mitään," kun minä lähdin hänen kuistiltaan, "miten monta juttua sinä pystyt saamaan aikaan. Silti minä en usko sitä."

Minä sanoin: "Etpä tietenkään. Sinähän olet uskoton. Eihän tätä olekaan lähetetty epäuskoisille. Se lähetettiin uskovaisille. Ainoastaan he ovat niitä, jotka koskaan tulevat näkemään sen."

42 "Vielä vähän aikaa, ja maailma ei näe minua enää, siis uskottomat, mutta te näette minut, sillä minä olen teidän kanssanne aina hamaan loppuun asti," ajan loppuun asti. Jeesus Kristus, sama eilen, tänään ja iankaikkisesti…jos Hän elää, eikö Hän tekisi samoja asioita? Eikö Hänen elämänsä saisi aikaan samaa, jos se elää sinussa?

43 Siis…se yksinkertaisesti tappaa epäuskoisen. Ja niin tapahtui Nooan aikana. Nooa oli vanhurskauden saarnaaja, joka kuuli Herran Sanan ja valmisti arkin huonekuntansa pelastukseksi. Ja mitä hän teki valmistaessaan arkkia? Hän saarnasi epäuskoisille. Siis, Nooa oli kriittinen radikaali noille epäuskoisille. Mutta maailman tuomio oli ainoa, mitä heidän epäuskonsa sai aikaan.

Ja juuri tuo tuomio, joka hävitti epäuskoiset oli ainoa tapa pelastaa Nooa. Juuri nuo tuomion vedet, jotka tuhosivat epäuskoiset, oli se, mikä kellutti Nooan arkkia. Aamen. Näettekö? Se juuri tuhoaa epäuskoiset. Sillä ei ole mitään tekemistä Jumalan kanssa. Se ei Häntä pysäytä. Hän jatkaa niin kuin ennenkin. Kyllä vain.

44 Siis, usko. Usko on älytöntä kaikille paitsi Jumalalle ja sille, jolla se on. Siis, se ei ole Jumalalle älytöntä, sillä Hän on uskon alkuunpanija. Eikä se ole älytöntä ihmiselle, jolla usko on, koska hän on Jumalaan uskova. Niinpä hänelle se ei ole älyttömyyttä. Jumala on sen alkuunpanija. Hän loi sen. Ja ihminen, joka saa sen Jumalalta…koska se ei ole–se ei ole älytöntä Jumalalle. Koska Hän sen loi, Hän tietää, mitä se on.

45 Ja sille uskovalle, joka sen saa, se ei ole älyttömyyttä, koska sen kautta asiat joita toivotaan, tulevat todellisiksi. Se on todiste asioista, joita ei voi nähdä, maistaa, tuntea, haistaa tai kuulla. Mutta hän tietää, että ne ovat olemassa. Hänelle usko ei ole älyttömyyttä, koska hänelle se käytännöllisesti katsoen jo tapahtunut. Näettekö? Hänen ei tarvitse murehtia

niistä. Hän tietää, että Jumala kertoi siitä ja Jumala sanoi niin ja se riittää hänelle.

Selvä. Niinpä, me haluamme uskon. Jumala haluaa, että meillä on usko. Eikä epäusko tuhoa Hänen suunnitelmiaan. Se ei vaikuta niihin mitenkään. Ne etenevät siitä huolimatta. Haluaisinpa nähdä jonkun ottavan epäuskon ja pysäyttävän auringon. "No, sinä sanot, että uskosi…" Voi, kyllä se sen teki. Joosua teki sen. Usko saa sen aikaan. Mutta epäusko ei johda mihinkään. Näin on. Ei.

46 Sinä näet pilven nousevan, ja näet, saako epäuskosi pidätettyä sitä satamasta…Näet, sataako kaikesta huolimatta. "No," sanot, "mitä se hyödyttää?" Voi kyllä. Usko kyllä saa sen aikaan. Siis, epäusko ei ole minkään arvoista.

47 Sinä–sinua hallitsee kaksi perustekijää. Joko sinä uskot tai sinä et usko. Otetaanpa nyt epäusko ja katsotaan, mitä se saa aikaan. Se aiheuttaa levottomuutta ja se aiheuttaa ahdistuksen eikä se auta sinua mitenkään. Epäusko ei ole minkään arvoista.

Jos sinä…Sanotaanpa, että sinut ammutaan aamulla auringon noustessa. Huolestuminen ei auta sinua mitenkään, ei pätkän vertaa. Se vain tekee asiasta sinulle vielä pahemman. Siispä sinä–et voi tehdä niin. Siitä ei ole mitään hyötyä.

"No," sanot sinä, "mitä usko sitten tekee?" Se…"Mitä Jumalan Sana sitten tekee?" Se luo uskon. "No, mitä sitten usko voi tehdä, jos sinut aiotaan ampua aamulla?" Se voi vapauttaa minut–on tehnyt sen monta kertaa. Varmasti. Näettekö? Epäusko ei ole minkään arvoinen. Ainoa, millä on arvoa, on usko Jumalan Sanaan, ottaminen kiinni Jumalan Sanasta.

48 Siis, jokin aika sitten, täällä, enne kuin Vapaudenpatsas suljettiin, Ranskan lahja Yhdysvalloille…Siis, se suljettiin, käsittääkseni, ettei sinne ylös sen sisälle voi mennä. Sinne sai mennä joskus. Ja minä menin sinne sen käteen–sen patsaan. Ja sitten, sieltä menin semmoiseen pieneen tilaan, opas ja minä, ja siellä oli ikkuna. Ja katselin ulos ympäriinsä ja ajattelin serkkuani, kun hän palasi kotiin armeijasta, siellä, kaikki piestyinä ja ammuttuina.

"Mutta, kun laiva oli lähestymässä rantaa," hän kertoi, "Billy, kavereita pyörätuoleissa ja paareilla vieri vieressä–niin pitkälle kuin vain voi nähdä" ensimmäisessä maailmansodassa. Se tapahtui ennen kuin noita isoja rakennuksia oli vielä tullut New Yorkiin. Ja miehet näkivät vapau-

denpatsaan kohoavan vedestä. Hän kertoi, että sillä hetkellä alettiin soittaa kappaletta ”My Country 'This of Thee, sweet land of liberty”; [”Minun maani, sinusta on kyse, sinä ihana vapauden maa”]. Vanhat veteraanit, haavoittuneet ja ruhjotut, rammat, kun he näkivät tuon patsaan nousevan sillä lailla vedestä, he yksinkertaisesti tipahtivat maahan ja alkoivat huutaa. Miksi? Aivan sen takana odotti äiti, rakastettu odotti, vaimo odotti, lapset odottivat.

Minä ajattelin: ”Jos se sai sotilaan ajattelemaan sillä lailla, millaista tulee olemaankaan, kun me näemme *vanhan rosoisen ristin* tuolla puolen? Veteraani. Saapumassa takaisin, taistelukentältä, haavoissaan, ja ruhjeilla…” Voi, minä haluan seistä Siion-laivan kannella, nostaa käteni ja sanoa: ”Armo suuri, ihmeinen, kuinka ihana on ääni sen,” tai: ”Kallein, rakkain on Jeesus.”

49 Minä katselin ulos tuosta ikkunasta ja ajattelin sitä, ja huomasin, että siinä alhaalla, pitkin sivua oli kuolleita varpusia. Ja ne näyttivät juuri kuolleilta. Ja minä sanoin oppaalle, sanoin: ”Siis nuo varpuset, oletko sinä myrkyttänyt ne?”

Hän sanoi: ”Ei, ei. Emme me niitä myrkytä.”

Minä sanoin: ”No, miksi ne sitten makaavat kuolleina juuri tämän ikkunan luona?” Ja minä sanoin: ”Mitenkä niin on käynyt?”

Hän sanoi: ”Ne ovat hakanneet aivonsa pellolle tuohon ikkunaan.”

Ja minä sanoin: ”Miten siinä niin on käynyt?”

Hän sanoi: ”Toissayönä oli myrsky,” hän jatkoi: ”Kun myrsky puhalteli ja tuulet vain vääntelehtivät ja puut huojuivat ja salamat välähtelivät,” hän sanoi ”nuo pikkulinnut hakivat suojaa,” hän sanoi, ”ne tulivat tämän 'majakan' valoon, ja sitten…ja jos ne olisivat käyttäneet valoa päästäkseen turvaan, ne olisivat pelastuneet. Mutta mitä ne yrittivät tehdä, oli lentää päin ja piestä tämä valo sammuksiin. Ja se vain sokaisi ne ja ne pieksivät pikkuiset aivonsa pihalle ja makaavat nyt kuolleina.”

50 Juuri silloin, minä en sanonut mitään, mutta ajattelin: ”Miten totta tuo onkaan.” Epäuskoiset ihmiset, sen sijaan, että yrittäisivät ottaa majakan valon vastaan, Jumalan Sana on valo, yrittäisivät ottaa majakan valon vastaan ja päästä sen turvin suojaan Kristukseen, he hakkaavat aivonsa pellolle, kuolevat synnissä ja häpeässä, ja yrittävät hakata tuon valon sammuksiin, kun se on täysin mahdotonta. Uskottomia ei voi nousta tarpeeksi; helvetistä ei voi ilmestyä tarpeeksi piruja pieksemään tätä

Maailman Valoa sammuksiin."

"Minä olen maailman valo." Sitä ei ikinä tulla sammuttamaan.

Niinpä, on vain yksi juttu, mitä voit tehdä. Kun se paistaa sinun polullesi, seuraa sitä. "Herran nimi on vahva torni; hurskas juoksee sinne ja saa turvan." Jos te pysytte minussa–siinä tornissa– minun sanani pysyvät teissä, niin pyytäkää, mitä haluatte, ja minä teen sen teille."

51 Monta kertaa olen miettinyt…Siis, olen…sanon tämän niin kuin sanoisin sen omassa tabernaakkelissani. Minä en viihdy enää tabernaakkelissa. "Veli Branham, miten nämä asiat oikein tapahtuvat? Mikä tästä tapahtuu ja kuinka tämä tapahtuu?" Niin, että pysytte Jeesuksessa, uskotte Hänen Sanaansa. Hän lupasi hoitaa asian ja Hän tulee sen tekemään. Nyt minun on pidettävä kiirettä.

52 No niin. Jeesus tuli maailmaan…Enää yksi kommentti. Minä olen kirjoittanut ylös tänne sunnilleen 50 sananpaikkaa tästä, ja niin…Mutta, olen–minulla on tiettyjä sananpaikkoja ja minä voin katsoa täältä ja siteerata sitä.

53 Siis, Jeesus, kun Hän tuli maailmaan, Hän tuli massiivisen epäuskon aikaan. Näin on. Hän tuli sellaisella tavalla, että se sai epäuskoisen epäilemään vielä enemmän. Jumala todella vetää…Hän on todella loistava isä. Toi [Hänet.] juuri oikealla hetkellä, ja antoi Hänelle, kuten ihmiset ajattelivat, aviottoman lapsen [nimen–suom.], eikä todellakaan lähettänyt Häntä mihinkään kouluun ja sitä rataa. Ja hän oli vähän oudon oloinen poika. Mutta, silti, Hänessä oli jotakin, joka näytti olevan jotakin sellaista, minkä Hän [Jumala] sanoi olevan totta. Se, mitä Hän puhui, oli juuri niin.

54 Eikä Hän koskaan ottanut kunniaa itselleen, vaan liitti itsensä yhteen aina Jumalan kanssa. "Näitä tekoja en tee minä," Hän sanoi. "Te väitätte Jumalaa isäksenne ja te sanotte, että Hän on, ettekö te sitten uskokaan minuun?" Jos te ette usko minua, uskokaa niihin tekoihin, joita minä teen. Ne ovat minun suosituskirjeeni. Ne juuri todistavat minusta. Juuri ne puhuvat onko tämä totta vai ei. Lukekaa Kirjoituksista, mitä Messiaan piti tehdä. Etsikää Kirjoituksista, sillä juuri niissä te ajattelette olevan ikuinen elämä, ja juuri ne todistavat minusta." Siis, Hän oli elävä Jumalan Sana. "Juuri ne todistavat minusta siis Kirjoitukset."

55 Epäusko ei koskaan pysäyttänyt Häntä. Hän vain jatkoi kulkuaan. Hän paransi sairaat, nosti ylös kuolleita, puhdisti spitaaliset, vain jatkoi

eteenpäin. Ja kun ihmiset eivät uskoneet, että sellaisia asioita voisi tapahtua…Ja heidän epäuskonsa ei todellakaan pysäyttänyt Jeesusta. Hän vain jatkoi eteenpäin ja teki sitä, mitä Hänen pitikin tehdä, eikä häiriintynyt pätkän vertaa.

Siis, epäuskoisia on oltava. Jumala ennusti sen. Ja aina tulee olemaan kymmenen epäuskoista yhtä uskovaista vastaan. Enemmän kuin se–yksi tuhatta vastaan, koska seurakunta tulee aina olemaan vähemmistössä. "Älä pelkää piskuinen lauma. Teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan." Niinpä, älkää odottako mitään suuren suurta. Perkele etsii aina jotakin suurta, mutta Jumala tekee itsestään pienen. Jumala, lapsena seimessä. Itkevä Jehova. Voitteko kuvitella Jehovaa teinipoikana leikkimässä? Hän oli Jumala. Jumala oli Hänessä. Näin on. Hän tuli ilmaisemaan Jumalaa. Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa.

56 Siis, katsokaa vähän–mitä Kaifas olisi voinut kutsua koolle–mitä kutsutaan isoksi kampanjaksi. Joskus sellaiset, tavallisen kokoisten seurakuntien paimenet, joskus saavat päähänsä että "Koska minä en ole niin kuin Billy Graham tai Oral Roberts tai joku sellainen, ehkä Jumala ei rakasta minua yhtä lailla." Kuunnelkaapa. Älkää koskaan ajatelko niin.

Jotkut voimallisimmista kokouksista olen kokenut pikkuruisissa seurakunnissa. Joskus meitä on ollut seitsemän–kahdeksan koolla jossain kodissa rukoilemassa. Näettekö? Jumala lupasi koota…Olipa seurakunta miten pieni tahansa, Hän lupasi olla kanssamme koolla. "Missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, minä olen siellä heidän keskellänsä."

57 Selvä. Pysäyttää. Sanon näin: epäusko ei pysäytä Jumalaa, ei pysäytä Hänen ohjelmaansa. Ei pysäytä Hänen liikkumistaan. Se ei pysäytä muuta kuin uskottoman. Se pysäyttää hänet synnissään ja siinä hän sitten on ja katselee itseään.

Nykyään sanotaan, ettei sellaista kuin Pyhä Henki olekaan, mutta se ei sitä pysäytä. Ihmiset vain jatkavat ja saavat sen kaikesta huolimatta. Sanotaan, ettei jumalallista parantamista ole olemassa, mutta ihmiset jatkavat eteenpäin ja paranevat siitä huolimatta. Sanotaan, ettei iloa ole, ja ihmiset jatkavat eteenpäin huutaen kuten ennenkin.

"Ei sellaista kuin Pyhän Hengen kaste, josta te helluntailaiset puhutte ole olemassa." Mutta ihmiset täyttyvät siitä joka päivä. Ehkä sitä ei pystytä selittämään, mutta ihmiset tietävät, että heillä on se. Se on pääasia. Niinpä, epäusko ei pysäytä Jumalaa. Me tiedämme, että meillä on se.

Olen niin iloinen siitä, että olen tekemisissä ihmisten kanssa, joilla on se.

58 Rukoilkaamme. Rakastatteko te Häntä? Nostakaa kätenne. Taivaallinen Isämme. Me olemme niin onnellisia tänä aamuna tietäessämme ettei ole mitään tapaa selittää Jumalaa. Me voimme ampua Jumalan alas tieteellisesti. Mooses ei voinut ottaa puun lehtiä ja viedä niitä laboratorioon selvittääkseen, minkälaisia ruiskeita noihin lehtiin oli pantu niin, etteivät ne palaneet. Hän ei edes yrittänyt. Hän vain istuutui ja puhui sille.

59 Oi, Jumala. Suo näille Phoenixin vähäpätöisille sieluille, jotka kulkevat näitä katuja edestakaisin, tai rullaavat, pikemminkin, edestakaisin näitä katuja, silmin nähden ilman mitään paikkaa, minne mennä, vailla mitään tekemistä. Kuulkoot he Jumalan äänen täältä tabernaakkelista ja muistakin tässä kaupungissa, ja nähkööt Jumalan tulen ihmisten yläpuolella nähdessään, miten ihmiset käyttäytyvät saatuaan sen. Heidän elämänsä ovat palava pensas.

60 Älkööt he yrittäkö ymmärtää tieteellisesti, mistä on kyse, vaan tulkoot vain kappeliin ja istukoot alas ja puhukoot sille. Minä uskon, että he tulevat sen löytämään, niin kuin Mooses, jolle Hän sanoi: ”Minä olen se, joka minä olen.” ”Minä olen” ei koskaan ole alkanut eikä koskaan pääty. Hän oli aina ja tulee aina olemaan.

61 Me uskomme sinuun, Jumala, ja me rukoilemme, että sinä lisäisit meidän uskoamme, että Jumalan suuri armo olisi edelleen meidän kanssamme. Siunaa tätä kansaa täällä tänä aamuna. Ja pyhitä uskovat niin paljon, että kaikki Jumalan voimat voitaisiin päästää valloilleen heidän elämässään, että he olisivat eläviä evankeliumeja, joita kaikki ihmiset lukisivat, ja Jumalan Sana voisi elää heidän sydämessään ja elämässään. Siunaa meidän ystävällistä ja rakasta veljeämme täällä, tätä paimenta. Minä rukoilen, Jumala, että sinä soisit hänelle, mitä hänen sydämensä haluaa hänelle ja hänen rakkailleen ja tälle seurakunnalle. Suo se, Herra.

62 Anna anteeksi meidän vikamme ja meidän sielumme tila lähestyvällä Hengellä täyttymisellä, jonka me uskomme pian tulevan, sillä vihollinen on alkanut tulla kuin patonsa murtanut virta, ja on sanottu, että nostettaisiin–että Jumalan Henki nostaisi sitä vastaan sotamerkin. Me katselemme näinä viimeisinä aikoina…Kuten ilmaisimme, kun nukkuvat neitsyet alkoivat huutaa öljyä, silloin me tiedämme, että aika on käsillä. Niinpä, Herra, me teemme inventaarin juuri nyt. Olemmeko me uskovia?

Uskomme me täyden Sanan? Täytä meidän lamppumme niin täyteen, että me antaisimme valoa pimeyteen.

63 Siunaa iltapäivän kokousta, Liikemiesten veljesliiton kokousta, minä rukoilen, Jumala, että sinä pelastaisit monia sieluja iltapäivällä. Ja, Isä Jumala, minä rukoilen, että sinä tulisit takaisin tähän kappeliin tänä iltana ihmisten kanssa, ja muihinkin paikkoihin ympäri kaupunkia, missä ihmiset kokoontuvat. Suo se, Isä. Ja jonakin päivänä, me luotamme, että me…Kun nämä sanat on sanottu tänä aamuna, ja tämä nauha soitetaan jossain Jumalan suurissa taivaissa, että me olisimme kaikki siellä ilman tahraa ja ryppyä luottaen yksin Jeesuksen saavutuksiin. Suo se. Hänen nimessään me pyydämme sitä, Aamen.

64 Jumala teitä siunatkoon. Rakastatteko te Häntä? Minä haluaisin teidän tekevän jotakin minun puolestani juuri ennen kuin luovutan kokouksen tälle paimenelle. Ja tiedän, että kello on jo 12 ja meidän olisi jo aika poistua. Uskon, että hän haluaisi vielä tehdä tai sanoa jotakin. Mutta ennen sitä, kun lähden pois valmistautumaan siihen toiseen, tulevaan kokoukseen, haluaisin, että teette minulle palveluksen.

65 Tämä pieni kuoro…Haluan vähän kommentoida teille, herra, tätä hauskannäköistä kuoroa. Siisti, puhdas. Te saatatte pitää minua hulluna, mutta jos olenkin, olen silti aivan Sanan mittainen. Lauletaanpa koko sydämestämme: "Jeesusta rakastan." Pianistisisar, ottaisitko sen? "Jeesusta rakastan." Jeesusta rakastan, koska Hän rakasti ensin minua. Pidän siitä kovasti, ettekö tekin?

66 Minä olen kentuckylainen. Onko täällä ketään kentuckylaista? Siis, siunausta teille. Eipä ihme sitten, että Arizona pärjää oikein kivasti. Voi, erinomaista. Veli Ed Hooper, luulin nähneeni hänet…Niin, sinä olet kotoisin vähän kauempaa, pohjoiseen Kentuckysta. Ajattelin, että hänkin olisi kentuckylainen, mutta uskoisin, että hän on Carolinan tienoilta, jostakin sieltä pohjoisesta, sikäli, kun muistan.

67 No niin. Jokainen, sydämensä pohjasta nyt. Kaikki yhdessä nyt, sillä tavalla kuin me laulamme joen latvoilla, siellä joen latvavesillä. Nyt, kaikki, kaikki nyt:

Rakastan Häntä (Miten hyvältä se kuulostaakaan.)
koska Hän rakasti minua ensin
ja hankki pelastukseni
Golgatan puulla.

68 Kaunista, eikö? Tiedättehän, aikoinaan eräs vanha saarnaaja tapasi vierailla luonani. Minä…Hän oli saarnannut jonkin verran, ja sitten ryntäsi sinne taakse puristamaan kättäni, ja sanoi: "Ylistys Jumalalle," ja sitten ryntäsi takaisin ja saarnasi vähän taas: vanha veli Ryan. Silloin ajattelin…Yhtenä päivänä minä sanoin: "Veli Ryan, haluan kysyä sinulta jotakin. Miksi sinä koko ajan ryntäilet sinne taakse puristamaan minun kättäni?"

Hän sanoi: "Minun akkuni rupeaa tyhjenemään. Sitä täytyy vähän ladata," hän sanoi. Niinpä tämä on nyt sitten tätä iltapäivää varten lataamista minulle. Näettekö? Lauletaanpa oikein kädet ylhäällä.

Rakastan Häntä, minä (Kuinka kaunista.)
koska Hän rakasti minua ensin
ja hankki pelastukseni
Golgatan puulla.

69 Moniko pitää kädenpuristuksesta? Pidättekö siitä? Voi, minä…tiedättekö, olin ennen baptisti, mutta olin vähän sellainen kättä puristava baptisti, mutta en todella tiedä, mistä se tuli. Minä pidän kunnon kädenpuristuksesta. Jokin aika sitten, Minun vaimoni ei ole täällä kanssani, ja sisar Sothmann, älä sinä kerro tätä hänelle. Ymmärrätkö? Menin kaupungille hänen kanssaan. Minä rakastan tällaista vanhanaikaista kädenpuristusta, tiedättehän. Menin kaupungille, ja eräs rouva sanoi: "Terve, sisar Branham."

Enkä minä kuullut hänen sanovan mitään. Minä sanoin: "Kulta, tuo–-tuo–rouva puhui sinulle."

Hän sanoi: "Minä puhuin jo hänelle."

"Siis," sanoin, "olen varma, ettei hän kuullut sitä. Minä en ainakaan. Ja minä istun näin lähellä sinua."

Vaimoni sanoi: "No, minähän hymyilin."

Minä sanoin: "Siis, pikku hassu hymy."

Pidän–pidän todellisesta kädenpuristuksesta. Ettekö tekin? Pidättekö te siitä?

70 Jokin aika sitten, kaukana–siis tämä on kamalaa, pastori, anna minulle anteeksi) kaunana…Olin–kävin Floridassa, pidin siellä kokousta. Meillä oli iso teltta, suunnilleen…No, monia tuhansia ihmisiä oli koolla tullakseen parannetuiksi. Ja, tiedättekö, parantamiskokouksissa, miten ihmiset siellä, nykivät ja kiemurtelevat. Ja siellä yksi veli tuli luokseni, ja

sanoi: ”Herttuatar haluaa tavata sinut.”

Sanoin: ”Siis, mikä?” En tiennyt yhtään, mistä tuo veli puhui.

Hän sanoi: ”Herttuatar.”

Sanoin: ”Mikä herttuatar on?” Ajattelin, että se voisi olla hollantilainen, niin kuin täällä puhutaan siitä ”kadonneesta hollantilaisesta.” Jotain sellaista, niin kuin sellainen kuin ”kadonnut hollantilainen” muka olisi olemassa, siis. Ja niin, minä sanoin: ”En ymmärrä.”

Hän sanoi: ”No, mutta, hänhän on nainen joka omistaa nämä maat täällä.”

Ja minä sanoin: ”No, kuunnelkaapa. Täällä on suunnilleen 5000 sairasta ihmistä, jotka myös pyrkivät tänne.”

”No, voi,” mies sanoi. ”Mutta tämä on herttuatar. Sinun pitää tavata hänet.”

Sanoin: ”Että hänkö olisi enemmän kuin kukaan muu, niinkö?” Siis, hänhän on vain ihmisolento.”

Ja mies sanoi: ”Kun tulet ulos tästä teltan läpi, niin hän on siellä.”

71 Ja minä katselin naista. Hän ilmestyi. Siis, älkää nyt pitäkö tätä jumalattomuutena. Toivon, ettei tämä kuulosta siltä. Mutta, hänellä oli sellaiset silmälasit tikun nokassa. Siis, tiedättehän, ettehän te katsele semmoisen läpi, tämmöinen tikku–hänen silmälasinsa olivat tikun nokassa, tällä lailla.

Ja nainen sanoi: ”Oletteko te tohtori Branham?”

Ja minä sanoin: ”En, rouva. Ei, ei, ei, ei.” Sanoin: ”Olen veli Branham.”

Hän sanoi: ”Hauska tutustua.”

Ja hän piteli sitä kättänsä siinä, jossa oli kultaa niin paljon, että sillä olisi voinut lähettää kymmenen lähetyssaarnaajaa kymmenen kertaa maailman ympäri. Ja hän piti kättänsä tällä tavalla koholla, näin. Siis, sillä ei mitenkään saa aikaan kädenpuristusta.

Kurkotin, ja sain otteen tuosta isosta paksusta kädestä, ja se onnistui. Sanoin, ”Ojentakaa se tänne niin, että tunnen teidät, kun taas näen teidät.” Minä pidän hyvästä vanhasta kädenpuristuksesta, ettekö tekin? Tehdäänpä se toisillemme samalla kun laulamme: ”Jeesusta rakastan” uudelleen. Kaikki nyt.

Jeesusta rakastan, (Jumalan siunausta sinulle, veli. Jumalan siunausta sinulle, veli…?…)

Koska Hän rakasti minua ensin. (Näin se on.)
ja hankki pelastukseni
Golgatan ristillä.

Kunnes kohdataan, Jumala teitä siunatkoon. Nostetaanpa kädet Hänen puoleensa.

Jeesusta rakastan (Veli, paimen...?...)

branhaminsaarnoja.fi